KLUB NOVÝCH NEWCOMERS' CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

BOX 520, STATION "D", TORONTO, ONTARIO, M6P 3K1 CANADA

No.2.,Vol.23., 15.února-February 15th,1989.

This goblet was dedicated to Ronald Reagan, President of the United States of America, for his special contribution for Peace, Freedom and Justice in the world. The U.S.Ambassador in Switzerland,Phillip Winn,received this goblet from designer A.Karlovsky,outstanding Czech heraldist, and from Bohuslav A. W. of Sterndorf,both from Birsfelden,near Basel, on November 30th, 1988. The goblet is handmade according to the traditional Bohemian technology in 19th century. It is blown glass refined with the artistic cutting of the family arms,manufactured and engraved by Rimpler Glass Works in West Germany. In a letter to President Reagan,Messrs. Karlovsky and Sterndorf,stated among other things:" Having fled from a Communist dictatorship,we are well aware what deep gratitude we owe a man who has devoted his life to attaining the high ideals,inspired by his personal motto of "FACTA NON VERBA"." Reagan's coat-of-arms consists of a bear /symbol of California/ with a star, a falcon /from Nancy's own family - Davis/,then a horse/a favorite of both Reagans/ and actor's face, since both Reagans were film actors. This coat-of-arms was registered under No.7210 in the State Heraldic Archives in Solothurn,Switzerland, on December 19th,1972. /Mr.Sterndorf operates a well known artistic gallery in Birsfelden. Captain Karlovsky is a member of the International Heraldic Academy; after the Communist take-over in Czechoslovakia in 1948, he was arrested as Czechoslovak army officer and accused of plotting to overthrow the Communist regime. He was at first sentenced to death,but later his sentence was commuted to life in prison. He was released in 1960 and in 1968 emigrated to Switzerland./

THE CASE FOR MR. JOE CLARK

By Josef Čermák

Our External Affairs Minister,Mr.Joe Clark,has been recently subjected to criticism from several experts on international relations,including Toronto Star's columnist,Mr.Richard Gwyn, Canada's former Ambassador to the United Nations, Mr. Stephen Lewis, and an official of the Soviet Embassy in Ottawa. Mr.Clark was chastised for insufficient enthusiasm for Soviet moves in the area of chemical weapons and disarmament generally, and for his failure to urge the United States to match the Soviet moves.
The criticism,particularly Mr.Gwyn's criticism,is based on two assumptions: that the basis of the new Soviet policy is morality /"The Societ Union is threatening to overwhelm the West particularly the United States, ... by sheet moral force"/, and that Mr. Gorbachev will be around when meaningful actual /as opposed to announced/ disarmament takes place. Most of us hope that Mr.Gwyn is right on both counts. With respect to morality as the basis of the Soviet policy there is at least some indication that Mr.Gwyn is wrong. One piece of negative evidence is supplied by Mr.Gorbachev himself who in a speech in Moscow on January 9th,1989 is quoted as saying:"The /economic/ issue is so sharp that we also look at what is to be done with defence spending." It would seem that Mr.Gorbachev is much more concerned with economic than moral issues. It is very easy to forget that Mr.Gorbachev is a product of a system /which as far as anyone knows he served loyally under several of his predecessors,including Mr.Brezhnev/ which is not particularly known for extolling the vitues of morality.
Even so,all who care about survival of the human race /and some improvement in living conditions in Eastern Europe,inluding the Soviet Union/ appreciate Mr.Gorbachev's reforms regardless of morality or otherwise of his motivation. And so we hope that he will survive and pursue his reforms for many years to come.But if he is overthrown before any substantial transformation of the Soviet society is firmly established?

Mr. Clark is described by his critics as a Cold War sceptic. Given the uncertainty of human destiny, that is not such an uncomplimentary description for any Western statesman at this point in history. One thing External Affairs Ministers /unlike the rest of us/ can't afford to indulge in, is trendy euphoria.
For this reason I entitled my remarks "The case for Mr.Joe Clark"..

Raoul Wallenberg alive in Soviet prison?

LONDON — A well-known Swedish businessman and novelist gave the Swedish government new evidence showing that Raoul Wallenberg, the Swedish diplomat believed to have disappeared in Soviet prisons after saving thousands of Jews from the Nazis, was alive as recently as 1986 and may be alive today.

The businessman, Kenne Fant, 65, is a former president of Sweden's largest film studio, Svensk Film Industri. He said he had been doing research on the Wallenberg case for six years, interviewing 63 Russian emigres in Britain, France and the United States.

Fant said that a reliable informant now in the West, told of "an old Scandinavian diplomat" who helped save Jews in Budapest at the end of World War II and was treated for frostbite on his right foot at the hospital of a large Soviet prison camp in Blagoveshchensk, near the Chinese border, on Dec. 22, 1986.

The official Soviet position is that Wallenberg died of a heart attack in prison in 1947 at the age of 35. Therefore, Fant said, the person in Blagoveshchensk in 1986 would have been given another name, but it could "hardly be anybody else but Raoul Wallenberg."

Fant said he could not publicly disclose the name of the informant, since the person has relatives living in the Soviet Union. He said he did give the names of all the Russian emigres he interviewed to the Swedish Foreign Ministry last week.

"I've become convinced that Wallenberg was alive as recently as December 1986," Fant said in a telephone interview from Stockholm. "And I think it's probable that he is alive."

Wollrath Tham, the Swedish Foreign Ministry official in charge of research into the Wallenberg case, said it was premature to assess the significance of Fant's information, since the documents were presented to the government only last week.

In addition to the 1986 report, Fant said several reliable witnesses had confirmed that a man who fit Wallenberg's description was in the psychiatric hospital in Blagoveshchensk, near the prison camp in the same city, from at least February 1978 to December 1978.

A member of a prominent Swedish family of bankers and industrialists, Wallenberg would be 76 years old today.

Sweden, which was neutral in the war, sent him to Budapest in mid-1944 at the request of the United States War Refugee Board and World Jewish Congress to try to save Hungarian Jews from Nazi death camps.

Through ingenuity and heroism, Wallenberg issued Swedish working papers to 20,000 Jews and indirectly helped perhaps 100,000 others to escape.

THE DENVER POST

B'nai B'rith seeks joint Wallenberg commission

OTTAWA (CP) —.B'nai B'rith Canada has asked the Soviet Union to set up an international commission to trace the disappearance of Swedish diplomat Raoul Wallenberg.

Many believe that Wallenberg, credited with saving 103,000 Jews from Nazi gas chambers while serving in Hungary during the Second World War, is still alive in a Soviet prison.

The Soviets say he died in a Moscow jail in 1947, but witnesses in the Soviet Union have reported seeing him in other prisons.

Representatives of the Jewish organization met Alexei Makarov, minister-counsellor of the Soviet Embassy in Ottawa, to discuss the case yesterday.

B'nai B'rith asked the Soviets to appoint a commission of recognized experts from Canada, the United States, Hungary, Sweden, Israel and the Soviet Union. The commissioners would interview surviving witnesses, have access to Soviet archives and make a public report.

David Matas, national vice-president of B'nai B'rith, said Makarov called Wallenberg a hero and said he regrets what happened to him.

The Soviets asked B'nai B'rith to put its proposals in writing. But they said a commission might be seen as interference in internal Soviet affairs.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH AND ENGLISH LANGUAGES.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Editor of English Section:
Monica Sergent-Janecek.

Články,objednávky inserátů,opravy adres a předplatné lze poslat na:
"KANADSKÉ LISTY", Box 520,
Station "D", Toronto,Ont. M6P 3K1.

Pokud jsou články podepsané,nemusí se redaktor ztotožňovat s jejich obsahem.

Předplatné na 1 rok:

Kanada a USA ...	*$ 17:00*
Zámoří lodí ...	*$ 19:00*
Zámoří letecky ...	*$ 25:00*

LIDÉ MEZI NÁMI

Dne 29.února 1989 bude v Ottawě slavit své 85.narozeniny inž.Karel Janeček,který se podílel na konstrukci čs.motocyklů zn.JAWA. Na našem obrázku z r. 1957 je zleva: jeho paní,Regina Janečková, roz.Glázrová z Esterhazy,Sask.,jeho matka a inž.Karel Janeček. Za války pracoval ve zbrojním průmyslu v Anglii a když se po válce vrátil do vlasti, jeho majetek byl bez náhrady "znárodněn",včetně rodinné vily v Týnci nad Sázavou,zámečku u Dobrušky ve vých.Čechách a známé Janečkovy zbrojovky v Praze. Jubilant je čestným členem Čs.Obce legionářské v zahraničí. K významnému životnímu jubileu mu blahopřejeme!

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO. ONT M6J 1E4

Tel.: 364-1787

MÁTE ZAPLACENO

PŘEDPLATNÉ?

Jednou větou

Ještě k vedlejšímu obrázku jubilanta inž.Jana Mráčka: kdo z našich čtenářů mu chce poslat gratulaci,jeho adresa je: Apt. 1614, 877 Yonge St., Toronto,Ont. M4W 3M2.--Prof.Jiří Krupička nám z Edmontonu,Alta.poslal zajímavý článek z pera W.Pei-e,který je čínského původu,pod názvem "Cruise missile testing necessary". Článek vyšel 7.2. ve studentském listu "The Gateway" na kampusu University of Alberta.--Po několikaletém pobytu v Anglii se film.herec a producent Jiří Stanislav vrátil do Kanady. Jeho adresa je: Little Bohemia, RR 3,North Augusta,Ont.K0G 1R0. Měl úspěch v TV filmu "Escape" a připravuje filmy "Forgotten Heroes"a "Point of Return". Měl věru zajímavý život,např. jistý čas byl osobním šoférem J.Turnera,předsedy kan.lib.strany, a pak sloužil v kan.armádě. --21. a 22.května bude v Torontě sjezd všech,kteří se přistěhovali na lodi "Gen.Leroy Eltinge" v Halifaxu před 40ti lety. V Montrealu lze volat S.Skálu /514/ 733-0978 a v Torontě J.Waldaufa /416/ 275-4773.--Západoněm.poslanec,hrabě Hans Huyn,dostal nedávno v Torontě od současného vedení Svetového Kongresu Slovákov "Národnú cenu SKS". V doprovodu fed.poslance T.Romana navštívil také řecko-kat.katedrálu v Unionville. Hrabě Huyn napsal knihu "Útok",která vyšla v Konfrontaci v r.1982 zásluhou Společnosti pro podporu a přátelství s národy Československa.--Kan.novináři E.Dewar a McKenzie Porter si povšimli zajímavého úkazu v minulých volbách do fed.parlamentu: v některých volebních obvodech v Torontě si kan.občané italského původu dobrou organizací zajistili poslanecká křesla pro své kandidáty a vyřadili tak z veřejného života tradiční kandidáty anglosaského původu. Ontarijský ministr,Hon.G.Sorbara, názory novináře Porter-a ostře odsoudil.--Jirka Styx s paní si oblíbili Španělsko;v květnu t.r. navštíví pobřeží Costa del Sol a Malagu,jakož i Maroko.--Dne 14.února t.r. se dožil "88" býv. advokát Arnošt Tauber. Žije v Torontě.--Jistý náš čtenář zachytil angl.vysílání Rádia Moskva a uslyšel prohlášení TASSU,že po náležitém prozkoumání dokumentů týkajících se Katynu,kde bylo zastřeleno na 12.000 polských důstojníků v r. 1940, sovětské orgány se rozhodly,že"původní vysvětlení masakru nedostačuje".Nově utvořená Komise polských a sovětských historiků se nyní zabývá "vyjasněním" celé aféry. /Vraždy půjdou asi na účet Beriových goril./--Milovníci golfu volejte č.222-3385; květnový turnaj pro Toronto a okolí se blíží..--Jiří Procházka a Hana Procházková-Benešová mají populární restauraci v č.198 Niagara St.,St.Catharines,hned u QEW. Reservace: /416/ 646-7300.--6.2.tomu bylo 30 let,co se v Torontě s Edith ženil Standa Janeček.--Vlad.Šedivý hledá Standu Holyka z Brna.--A.Fogl byl na veletrhu ve Frankfurtu/M. Bylo tam draho..--Prof. O.Morawetz má už Řád Ontária a nyní dostal také Řád Kanady.--Nellie,dcera pí Marie Morelové, byla na lyž.dovolené v Davosu.

To nic, ženuško. Vsadili jsme se s kamarádem, kdo se víc nachýlí z okna. A já to vyhrál! --

Dne 25.2.89 se v Peterborough, Ont. dožívá 88. narozenin krajanka Marie Hajníková,matka Jana,Anny,Marie, Heleny a Evelyn.

Moje žena chtěla kočku, děti si přály psa a já jsem byl pro papouška. A tak jsme uzavřeli kompromis.

Své 90.narozeniny oslaví dne 6.dubna 1989 známý torontský krajan inž.Jan Mráček. Na našem snímku z loňského roku /během návštěvy Metro Zoo/ je zleva: inž.Jan Mráček,jeho obětavá manželka paní Anežka Mráčková a jejich syn,prof.Jaroslav Mráček, který působí v San Diego,Kalifornie. Jubilant přišel do Kanady koncem 20.let a věnoval se obchodnímu podnikání. Ucházel se o místo Aldermana a dlouho před tím,než byla vyhlášena oficielní multikulturní politika, propagoval porozumění mezi kanadskými občany různých původů ve svém okolí. Byl členem federálního poradního sboru pro multikulturnost. Byl činný také v Čs. Obci legionářské a ve Společnosti pro vědy a umění. Posíláme mu naši gratulaci!

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor). Tel.: (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

AMERICAN EXPRESS

American Express Travellers šeky BEZ POPLATKŮ!

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP

Platíme úrok na šeková konta.

- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Pracovní doba: Pondělí, čtvrtek, pátek: 10–7, úterý a středa 10–5, sobota 10–2.

kultura

KONGRES EXILOVÉHO PEN-CLUBU

Dr. Antonín Kratochvil

V městečku Mellnchstadtu, které leží v bezprostřední blízkosti hranic Spolkové republiky Německo a NDR se konal od 9. do 12. září letošní 30. kongres Mezinárodního PEN-Clubu, střediska spisovatelů v exilu, v německé jazykové oblasti. Téma letošního kongresu bylo velmi aktuální: «Das geteilte Europa — 20. Jahre nach dem Prager Frühling»; Rozdělená Evropa – 20 let po Pražském jaru. Exilovi spisovatelé diskutovali nejen s významnými představiteli západoněmeckých univerzit a ústavů, které se věnují slovanské problematice, nýbrž věnovali i pozornost literárně organizačním otázkám exilového Pen-Clubu a jeho perspektivám a nebyli opomenuti i političtí vězni. A poněvadž to byl sjezd jubilejní, který se konal za podpory a spolupráce vědeckopolitické Nadace Konráda Adenauera, uveďme několik slov o poslání PEN-Clubu; pro mladší generaci je ta organizace téměř neznámou pevninou.

Mezinárodní PEN-Club se sídlem v Londýně byl založen v roce 1921 a sdružuje básníky, spisovatele, nakladatele a publicisty bez rozdílu ras a náboženství, pokud respektují zásady a stanovy PEN-Clubu uložené v Mezinárodní Chartě PEN-Clubu. Mezi hlavní zásady Charty patří *za 1:* Literatura má sice národní kořeny, ale jejím posláním je sloužit všem národům. *Za 2:* Kulturní hodnoty jsou majetkem všeho lidstva. *Za 3:* Členové PEN-Clubu musí bojovat proti rasové, národní a také třídní nenávisti. *Za 4:* PEN-Club se zasazuje o svobodnou výměnu názorů a jeho členové musí bojovat proti zvůli cenzorů kdekoli na světě. Ve stanovách exilového PEN-Clubu, které doplňují Chartu Mezinárodního PENu, je zdůrazněno, že jeho členové musí bojovat proti věznění spisovatelů, za svobodu tisku i náboženského projevu. Členy PEN-Clubu — dosud s výjimkou Sovětského svazu — je téměř 80 národnostních organizací. Jedinou nadnárodní organizací, která je řádnou členkou PEN-Clubu, je velké středisko spisovatelů, žijících a tvořících v exilu. Toto centrum se štěpí na několik samostatných sekcí, anglickou, americkou, kanadskou a nejpočetnější je sekce německé jazykové oblasti. Členy této sekce jsou exiloví autoři, kteří žijí v NSR, Rakousku, Švýcarsku, Holandsku a Švédsku.

Letošní kongres se konal symbolicky v pohraničním městě Mellrichstadtu. Zahájil jej místopředseda vědecké Nadace Konráda Adenauera dr. Andreas von Below a po něm se ujal slova prezident exilového PEN-klubu dr. Rudolf Ströbinger, který celý kongres moderoval a řídil. Samotný název letošního kongresu vyjadřoval již jeho náplň: «Rozdělená Evropa — 20 let po Pražském jaru»; to bylo obsahem všech přednášek, diskusí, filmových představení a v neposlední řadě i cesty po pohraniční čáře s odborným výkladem o současných změnách na hranicích. Miny byly sice odstraněny a jejich odstraňování zaplatilo životy několik východoněmeckých pohraničníků. Ale zato byl vybudován druhý – tentokrát 3 metry vysoký elektrický ostnatý drát, speciálně napojený ke strážním věžím. Rovněž rozkaz střelby po uprchlících zůstává dodneška v platnosti. Byla to ponurá cesta ilustrující současnou realitu.

Úvodem ke kongresu bylo promítnuto hodinového středometrážního barevného filmu s názvem: «Ich sammle die Tränen der Ahnen» — což bychom mohli volně přeložit: Uchovávám slzy předků. Film natočil Václav Výtvar, který se také postaral o hudební doprovod. Komentář k filmu měl mnichovský univerzitní profesor Ferdinand Seibt. Do úvodní části kongresu patřila i vzpomínka na zemřelé členy exilového PEN-Clubu, spisovatele a pohnického esejistu Slobodana Stankoviče a spisovatele a dramatika dr. Alexandra-Šándora von Ujvaryho, jejich profil naskycoval generální sekretář exilového PEN-Clubu.

První přednáška byla vynikající, objektivní analyzou vývoje v Československu a v Polsku. Známý slavista university v Kolíně nad Rýnem prof. Dr. Manfred Alexandr poukázal na historický význam Pražského jara 1968, ale také na jeho nedostatky, které vedly k jeho předčasnému ukončení. Po krátkém historickém přehledu poukázal na tři dominující aspekty — na tzv. bílá místa ve výkladu současného dění — to je určitá katalepsie současné oficiální ideologie, určité samostatné nuance v nacionálním cítění Čechů a Slováků a stále nevyjasněnou otázku vývoje reforem, především ekonomických Velkého bratra, který má stále své vojenské jednotky jak v Čekoslovensku, tak v Polsku.

Poukázal také na české židovství a jeho přínos k národnímu vývoji. Polská situace, podle prof. Alexandra, je podstatně odlišná. Důmyslné taktizování politické i národní přineslo Solidárnosti určité úspěchy, které pochopitelně byly těžce vykoupeny, ale Solidárnost trvá a vláda je po stávkách nucena s jejími představiteli jednat. Zde sehrála dominující roli polská katolická církev. Otázkou východního Německa NDR se zabýval dr. Gerd Zuchold z Berlína. NDR byla určitým vývěsním štítem východního bloku v řadě oblastí, od ekonomiky až po kulturu. V oblasti kultury se ději zde určité změny, režim s bývalými komunistickými autory, které vypověděl ze země, začíná nejen dialog, ale se o nich píše v novinách a jejich díla se zčásti začínají publikovat. Je to především Stefan Haym, Rolf Biermann a Sára Kirschová. Naproti tomu spisovatelé, kteří prošli východoněmeckými věznicemi, jako Sigmar Faust, Rainer Maria Kunze či Tina Österreich jsou stále tabu.

Závěrečná přednáška byla pochopitelně věnována Sovětskému svazu. Referentem byl známý sovětolog, který působí v Mnichově, prof. dr. Michael Voslenský. Jeho přednáška i časově zkrácená diskuse ukázaly, jak ovládá současnou problematiku Sovětského svazu od ekonomických reforem, přes menšinové a národnostní protesty a krvavé demostrace až po otázky kultury. Prof. Voslenský je v hodnocení politiky Michaela Gorbačova skeptičtější než většina západních sdělovacích medií a sovětologů. Je přesvědčen, že hlavní střetnutí s Ligačevem a stalinisty v Nejvyšším sovětu Gorbačova teprve očekává. To dobře vědí sovětští občané, a proto je nutno chápat jejich určitý pesimismus. Rehabilitace od Bucharina až po Lva Levina dala na sebe příliš dlouho čekat a poslední rozhodující dva roky války v Afghánistánu byly válkou Gorbačeva, přes veškeré upozorňování generality, že Afghánistán není již možno zachránit. Hospodářské a finanční ztráty války v Afghánistánu překročily daleko rozpočet, se kterým Gorbačov počítal — stejně tak jako stále sílící mezinárodní protesty. Otázka pádu perestrojky, zdůraznil závěrem prof. Voslenský, je jen otázkou času. Na kongresu byly vypracovány rezoluce proti persekvování našich Ivana Polanského, Augustina Navrátila a Ladislava Lise.

A na závěr poznámku, která potěší naše čtenáře. K celkovému překvapení za zemřelé členy presidia exilového PEN-Clubu byli zvoleni jeden Slovák a jeden Čech, Dr. Ivan Hlaďa z Augsburku a Prof. dr. Alfréd Fantiš — oba jsou lékaři a oba jsou prozaici.

Ještě je nutno dodat, že kongresu se zúčastnili redaktoři čtyř rozhlasových stanic, většina z nich natočila s členy exilového PEN-Clubu aktuálně-politické rozhovory. K pořadatelům kongresu patřila i Společnost na podporu přátelství s národy ČSSR. Přední členové Společnosti jsou i členy PEN-Clubu.

"Nový Život", Řím, pros. 88.

Mezi znalci umělecké keramiky na jižní polokouli platí, že největším umělcem je Mirek Smíček, poúnorový exulant. Má své studio poblíž silnice Te Horo, u vesnice Aotearoa, na sev. ostrově Nového Zélandu. Výstavu svých výrobků má na zahradě a lidé ho mohou sledovat při práci. Pochází od Benešova, měl výstavy v Japonsku a Jindě, studoval v Anglii a je znám jako učitel.

G&B's Restaurant

Jiří Procházka a
Hana Procházková-
Benešová

198 Niagara Street
St. Catharines
Tel.: (416) 646-7300

Všemi deseti

Dohadovali se oudyan v jedné obci na Brněnsku veřejní činitelé, koho dosadit na místo finančního referenta. V úvahu přicházeli dva kandidáti. Jeden z nich byl trvalý obchodní cestující, druhý — kupodivu — ústřední farář. V zasedání protlačil jeden člen komise: »Jsem všemi desetí pro pana faráře. Protože jenom pan farář ví, kde je Bůh, a jen Bůh ví, kde jsou penize.«

Pojištění je věc důvěry

Téměř 40 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

SUN LIFE OF CANADA

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 300, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8.

Východně od 427.

Vrátil se esenbák z dovolené z Benátek. Vyptávání nemá konce. »Jaké to bylo v městě samém?« – »Ty lidi tam ale teda mají nervy! Všechny ulice sakumprask zatopené, a voni si ještě zpívají!«

*

Stěžuje si organ VB kolegovi: »Před dvěma roky se vrátila žena z dovolené těhotna. Před rokem to samy. Takhle to nejde. Letos jedu s ní.«

Píseň Velikonoční.
Kadmila Lexová

Až země vzbudí se a zrodí fialky
a žlutí blatouchů se potok zasměje,
až blankyt oblohy přiláká skřivánky
a z lučin před sluncem uprchnou závěje,
až zvony vrátí se na Bílou sobotu,
pak srdce věřící ve vděčném jásotu
Ti, Bože, díky vzdá-že dáváš naděje,
že moudrost Tvá zas zimu v jaro promění,
že po Velikém Pátku přijde Vzkříšení.

Klidné prožití Velikonočních Svátků

všem našim zákazníkům,

přátelům a krajanům

přeje

Bata Footwear

DIVISION OF BATA INDUSTRIES LIMITED
BATAWA·ONTARIO·KOK 1E0

Sdružení přátel letců

Dostali jsme do archivu základní dokumenty z Record Office /London/ o vzniku a organizaci čs.leteckých jednotek v rámci RAF v r.1940. Do rámce franc.letectva bylo v době pádu Francie zařazeno: 208 stíhačů,90 bomb.pilotů,118 pozorovatelů, 27 střelců a radio-operátorů,208 mechaniků a 73 osob pozemního personálu;celkem 724 osob,z toho bylo 175 důstojníků. Války ve Francii se zúčastnilo asi 100 mužů.--Otakar Machek,MD,sloužil s Kratochvílem na Středním východě,v Tobruku a v RAF. Máme zásluhu o to,že jsme je dali dohromady po mnoha letech..--Don Campbell,restaurátor Vybíralova letounu Spitfire v Kapuskasing,Ont.,si se zájmem přečetl Liškutínovu knihu "Challenge in the Air". /Několik málo výtisků máme na prodej za $28./--Finanční dary na Sjezd v Anglii v r.1990 lze posílat na Svaz letců,c/o Capt.K.Pospíchal,Flat 10,Shaftesbury House,29 Moscow Rd.,London W2 4AH,England. Šeky v librách vypište na:FCAFA 1990 Fund. Kdo přispěje víc než 20 liber,dostane let.vázanku. Z USA a Kanady dary lze poslat na adresu:J.Bílek, 1 Arva Court,Strathroy, Ont. N7G 3R7,Canada. Tel./519/ 245-5075.--Doma vyšly vzpomínky býv.vojenského a civilního letce Oldřicha Doubka pod názvem "Ikarové bez legend a báji",340 stran plus doslov dr.Š. V obrazové části jsou zachyceni mj. K.Brabenec,J.Hranička,V.Korda,E.Novotný,Karel Šeda,M.Rajtr,Lad.Malovec,Jan Kupka,Marie Stará a Josef Vysloužil.--Václav Korda z Poděbrad oslaví 4.3.89"82".--Ve Watfordu,Herts.prý žije Alena Hrbáčková. Kdo má její přesnou adresu?--Jistý mladší sběratel doma má ve svém archivu životopisy 2.879 záp.letců,včetně 5.000 fotografií. Tomu se říká pilná práce..--Paní Wendy Kent-Klánová,vdova po Janovi, navštívila Anglii. /Jan Klán zemřel v USA 10.12.86./--Na dotaz sdělujeme, že knihu "One Man and His Dog" /Jan Bozděch a jeho alsaský pes Antis/ napsal A.Richardson. Vyšla v roce 1960 a má 251 stran.--Nové fotografie od K.H.:P.Pukančík,Lad.Kocourek,Robert Gaydoš,Josef Zvolenský,Slavomír Janáček a Ferd.Secký. Rovněž skupina pal.střelců:V.Kocman,J.Kosek,K.Janšta a J.Pegřimek.--Ada Vrána si o vánocích ve svém"Cherry Tree House,i.e.Monastery" v Anglii přečetl knihu "Odsudte je k životu" /o utrpení gen.Příkryla v 50.letech/. Dostal od Čs.Obce legionářské z Londýna plaketu k 70. výročí založení Masarykovy republiky;byl tou pozorností potěšen. Obětavě sestavil v angl.jazyku pěknou vzpomínku na svého vál.přítele Tomáše Vybírala.--Pro změnu:V.Hořejší by rád navázal kontakt s Vládou Slánským.--Paní Zora Plaňavová /z Belgie/ navštívila v prosinci 88 hrob svého manžela Miroslava v Nauders,Rakousko. Zemřel za tragických okolností před 20ti lety.--Paní Lída Tobyšková,vdova po Bohoušovi,residentka prov. Alicante ve Španělsku, si zajela na biřmování svého vnuka Karla do Říma. Uvažuje o přestěhování do Itálie.--W/C Douglas Blackwood žije v Anglii a je ve styku hlavně s V.Bergmanem,od 310. Znal dobře T.Vybírala a Edu Prchala.--Josef Chytrý byl po ukončení túry na Veloušich přecvičen na radiotelegrafistu a létal v posádce Jardy Polívky. Trénink absolvoval na Bahamách.--V Kanadě byli ve výcviku Bob Velvarský a Mir.Kolínský,který bydlí nedaleko Londýna. Oba létali u 313.čs.perutě.--Bob Velvarský lituje odchodu dobrého kamaráda Lukáše Löbla,s kterým se naposled viděl v Praze v r.1967. Tehdy se mu Lukáš svěřil,že byl v 50.letech těžce pronásledován a musel dřít jako nádeník na stavbách.--"HR"/Praha/ přinesl nekrology o Ant.Němcovi a L.Němcovi. Petr Radosta popsal "Vánoce třistajedenáctky".-- V Brně narozený Arnošt Jedounek /26.2.1912/,který za války mj.létal s Leo Anderlem u 138.perutě pro zvláštní úkoly,zemřel v Dědicích u Vyškova 27.9.1963.--Dcera plk.J.Berounského /žije ve Švýcarsku/ nám potvrdila,že její otec byl formálně členem RAF od 1.3. 1941. Dne 18.8.1941 byl čs.vládou poslán do Moskvy. Přišel o život na palubě angl.křižníku "Edinburgh" 2.5.42,cestou do Anglie. Jeho jméno není ani v Brookwoodu,ani na panelech v Runnymede. Kdo se postará o nápravu?--V Torontě žije býv.snoubenka E.Fechtnera.--B.Velvarského zaujala tragedie gen.let.O.Svitáka. Sám znal 2 významné pracovníky podzemního hnutí v okolí Strašic: řídícího školy A.Rotta a básníka K. Vokáče. Oba jmenovaní byli popraveni na Pankráci 12.7.1944.--M.L. nás upozornil na zajímavou knihu G.Coxe "Countdown to War,Personal Memoir of Europe 1938-40." Autor byl během mnichovské krise v Praze.--Pí Dolly Prchalová /Kalifornie/ byla v Anglii a po prvé navštívila Imperial War Museum a Cabinet War Rooms.Vzpomínala na chvíle,které ztrávila v podzemních krytech během bombardování Londýna něm.Luftwaffe. Navštívila také obě Číny a Hong Kong.--J.Bílek zapůjčil výtah z operační zprávy 311.perutě /posádek P/O Stacha a F/Sgt.J.Kuhna/z akce nad Bisk.zálivem v říjnu 1943.--Máme podrobný záznam o akci čs. letců v Chebu ve dnech 10.až 12. 11.1918. Figurují jména:K.Adamec, Mašek,V.Lepař,V.Antoš,J.Francl,B. Plischke,R.Polanecký,V.Belza,V. Bahník,A.Bělohlávek,J.Puchold a J. Malý,který byl sekretářem Svazu letců a let.redaktorem.--J.Filer a J.Švitorka přišli o život při vaření kávy,otráveni svítiplynem. --Pplk.let.Jiří Sehnal vydal svědectví o čs.letcích,kteří zahynuli v Deblinu 2.9.39 při útoku něm. letadel na polské letiště.Byli to:Kurka,Rous a Šándor. Našim tam tehdy velel škpt.let.B.Liška.--M. Šinglovič vylíčil situaci na letišti Tri duby během SNP.--M.L.hledá Fr.Mlejneckého;má žít v Kanadě. --Kniha "Zbylo nás 9" z pera J.Osolsobě vyjde v Praze a bude stát 26 Kčs. Louckého dílo "Mnozí nedoletěli" je uvedeno v seznamu knih nakl."Našeho Vojska"za 35Kčs. Odhaduje se,že bude mít 320 stran. Je po ní už dnes poptávka.

Polní mše.Slouží ji S/L Fr.Pouchlý.

Návštěva Jana Masaryka 17.11.40.Zleva:W/C Toman,J.M. a S/L Schejbal.

Když padli Toul,Krivda a Janoušek, rozloučila se s nimi celá čs.311.peruť. Bylo to 21.prosince 1940.

President dr.E.Beneš u 311.čs.bomb. perutí v Honningtonu,17.9.1940. Zleva:F/L Fürbach, P/O Doležal, Sgt.Bartůněk, Sgt.Konopický,Sgt.Kopecký a F/O Konštacký.

Létající personál 311.čs.bombardovací perutě,RAF, před Wretham Hall, East Wretham 1941. /Všechny fotografie na této straně jsou z osobního archívu Karla Schucka,U.K./

DOPLNĚK K PUBLIKACI

"HR",Praha

č. 37/88.

Zdeněk Šmoldas popisuje ve své práci Československí letci v boji proti fašismu mj. také účast československých letců na letech tzv. Ferry Command, tj. na přelétávání nových letadel vyrobených v USA a v Kanadě přes Atlantik na evropské válčiště. V závěru kapitoly uvádí přehledné tabulky a souhrnné výkazy letů našich letců přes oceán. Tento výklad, tabulku a souhrnná čísla třeba upravit směrem nahoru.

Při transatlantických přeletech působil rovněž, i když mimo československou skupinu pod Kordovým velením, také poručík F/Lt Edvard M. Prchal, až dosud létající u letky „A" 511. peruti dopravního letadla (speciální peruť pro dopravu VIP – velmi důležitých osob). Dnem 12. února 1944 byl přeložen k 45. atlantické dopravní skupině, u niž sloužil do 19. května 1944. Přelétával Liberatory VI, Skymastery a DC-3 Dakoty jižní atlantickou trasou přes Bahamy a Azory do severní Afriky a namnoze dál až do Karáčí. Za tuto dobu přeletěl Atlantik pětkrát, odlétal 129 hodin ve dne a 102 hodin 45 minut v noci. Korektura se opírá o jeho Log Book.

JAROSLAV VALENTA

O vojácích

Dodatkem k vedle uvedenému článku nám "Polda" Rozbořil sdělil,že během 2. útoku na Dunkirk se mezi rozbořenými domky ve vesnici Ghyvelde neočekávaně objevil velitel,gen.Alois Liška. Pohrdal smrtí a přišel se podívat na své vojáky..--Snímek účastníků komando kursu u městečka Seaton je z r.1942 a Tibor Gregor na snímku poznal sebe a Jirku Opočenského.--V Burnie na Tasmánii žije býv.záp.voják Stan Kulda, v Honolulu zas Louis Schwarz,v Sydney Jedomnický a Kurt Berger.--25.11.88 tomu bylo 5 let,co v Anglii zemřel plk.Jaroslav Lízálek.--Hledá se Karel Berger, muzikant a dr.filosofie.--J.Bílek hledá zas Josefa Bonce, který byl v hradní stráži.--Bob Pastrňák /a jeho věrný pes PLUTO/ žijí v centru Austrálie - Alice Springs,NT.Bob pochází z Ostravy a byl ve Svobodově jednotce. Za statečný čin byl vyznamenán i australskou vládou /přineseme foto a podrobnosti/.Uvítá české knihy,noviny a pod. Adresa: Bob Pastrňák,c/oOld Timers Home,Alice Springs,NT 5750,Australia.--Hledá se Albín Pastor,býv. záp.voják,ze Sobědruh u Teplic.--Předsedou newyorské odb.ČsOL je nyní pilný Josef V.Tománek,jednatelem mjr.Miloš Knorr,MBE.Ve výboru jsou také:Karel Drha,Rosťa Šebesta,Ant.Bartoš a V.Vávra, jakož i dosavadní předseda Ján Babinec.--Máme záběry dílenské čety a skupiny šoférů na hoře Carmel u Haify.--Plk.J.Novák se podrobil nedávno menší operaci ramene,po pádu během jezd.představení andalúzských koní v Mulroa, NSW. Má přes 92 let.--Václav Holub měl promyšlený projev v Londýně k 70.výročí založení Masarykovy republiky.--Odo Wadstein z Beeton,Ont.píše paměti.--V ČSSR žije vnuk gen. S.Ingra.--"Hlas Revoluce" v č.51-52/88 konstatuje,že organizace Obrana Národa i po likvidaci tzv.první garnitury /gen.Bílý,gen.Vojta,plk.Churavý,pplk.Mašín,pplk.Balabán a škpt.Morávek/ pod vedením gen.Homoly pokračovala v boji.--Bob Moravec pracoval v ON s por.Šimandlem.--V archívu máme nyní "Československý Denník",č.170,vydané v Irkutsku 23.7.1919, s úvodním článkem R.Medka.--19.ledna 89 dostal mjr.Antonín Bartoš z rukou britského velvyslance ve Washingtonu Military Cross. Ceremonie se účastnili mj. mjr.Miloš Knorr,MBE a plk.Kašpar-Pátý.--Zd.Novosád od 2. roty nežije.--Ing.Josef Beneš popsal poměry v Ciz.legii v sev.Africe v článku pod názvem "Zklamané naděje?"--Míla Kašpar objevil v Paříži zcela zanedbaný hrob velkého historika Arnošta Denise.Byl tam pochován v lednu 1921.Byl to věrný přítel Masarykova Československa.--Gen.Ingr zemřel náhle v bytě u Mutniků v Paříži 17.6.1956.--Jaké byly životní osudy mjr.gšt.Ládi Heintze?--Por.Karel Veverka byl v r.1940 v Marseille.Záhadně zmizel po návratu tank. brigády do Prahy v r.1945. Ví o tom někdo něco?-- Pplk.Ruda Nekola je pohřben /se svým bratrem Karlem/ v Torontě,ale hrob není vůbec označen;přátelé plánují prostý dřevěný kříž.--K"tobruckým krysám" v Praze posledně mluvil JUDr. Somnr.--Des.B.Vítámvás padl v dubnu 45 u Dunkirku.

V Melbourne, ve státě Victoria, v Austrálii je aktivní a poměrně početná odbočka Čs.Obce legionářské v zahraničí. Předsedou je ing.J.Dohnal /na obrázku vpravo/ a jednatelem J.Poster /na obrázku vlevo/. Výbor má celkem 12 členů a posíláme každému z nich letecky každý měsíc vojenskou stránku "Kanadských listů"; jdou hromadně na adresu tiskového referenta odbočky,br.Josefa Matyse,do Hiddrie. Odbočka uspořádala v Sokolském národním domě dne 30.10.88 zdařilou oslavu 70.výročí založení Masarykovy Československé republiky,které se zúčastnil i vydavatel tohoto listu. Pořad oslav byl pečlivě naplánován:po chutném obědě "po našem" byl kulturní program a několik pozdravných projevů. Byly rozdány pamětní medaile br.F.Křivánkem a ing.J.Dohnalem. Později byl položen věnec v národních barvách u hrobu neznámého australského vojáka.

Druhý útok na Dunkirk - Smrt genia

Dr. L. Rozbořil

Den se chýlil k večeru, rozstřílené domy ve vesnici Ghyvelde vrhaly nám přes cestu stíny podivných tvarů. Byla sobota 4. listopadu 1944. Skončili jsme přípravy, naplnili jsme tanky pohonnou látkou, naložili střelivo, vyzkoušeli motory, prohlédli děla a kulomety. Zítra budeme opět útočit na Dunkirk.

Můj společník na procházce vesnicí, četař aspirant Imra Glasel, geniální student, proslulý svým vtipem, se se mnou loučil: "Poldo, když jeden z nás zítra padne, já to ohlásím Tvým rodičům!"

Druhý den ráno se tanky čs. obrněné brigády opět rozjely na Dunkirk. Před odjezdem jsem viděl na parkovišti Imru. Smál se a mával na mne. Na svém tanku měl naloženou velkou otýpku roští. Byl jedním ze tří tanků, jejichž úkolem bylo složit ty otýpky do německého zákopu, aby naše tanky mohly ten zákop přejet.

Na konci vesnice se naše kolona zastavila. Nemohli jsme kupředu a museli jsme uvolnit ulici. Sjeli jsme doleva na louku asi 50 až 100 metrů širokou. Za ní bylo jezero uměle vytvořené zničením přehrad a zaplavením níže položených polí. Stojíme, nevíme, co se děje. Zapomněli jsme po úspěšném útoku dne 28. října, že stále máme před sebou skvěle vycvičenou armádu. Během týdne Němci vykopali více zákopů a opevnili je ostnatým drátem a hustým minovým polem. Naši zákopníci nemohli miny rychle odstranit, protože byli ostřelováni z německých zákopů. Naše přední tanky měly potíže z dálky zlikvidovat německá kulometná hnízda. A pak přišlo to nejhorší. Němci v Dunkirku obrátili obrovská, dalekonosná námořní děla do vnitrozemí a začali nás ostřelovat.

Po dvouhodinovém očistci přišel rozkaz k ústupu. Nedalo mi, abych nezajel dopředu se podívat, jak to tam vlastně vypadalo. Jiné tanky se vracely a náš tank postupoval. Dojeli jsme k minovému poli, odkudž jsme viděli německé zákopy. Zkroucená těla německých obránců svědčila o tom, že se naši střelci dostali na jejich kůži. Vysoké ztráty pěchoty, nevyčištěné minové pole a palba námořních děl byly dostatečnými důvody k ukončení útoku.

Náš tank se vracel poslední. Jeli jsme ulicí, vlevo byly ty rozbořené domky a vpravo zbytky minového pole. Snadno jsme objeli poškozený tank, který měl přetržený pás a sjel z cesty doleva. Za chvíli nám zabraňuje v cestě další tank, který stojí uprostřed cesty. Je bez věže a hoří. Vašek Kojzar, náš klidný a statečný řidič, volá do mikrofonu: "Kudy mám jet?" "Vpravo!" volám zpět. "Tam jsou miny," křičí Vašek. "Jinam nemůžeme!" odpovídám. Doleva jsme nemohli, tam byly trosky rozstřílených domů. Vyskočit z tanku a utíkat do vesnice také nebylo možné. Jak bychom mohli opustit nepoškozený tank? A přitom bychom se vystavovali německým šrapnelům. Vašek jede doprava a v tanku je napětí. Najedeme na minu, či ne? Dívám se vlevo a vidím záda vojáka visícího z tanku. Jeho tělo přikrývá značku roty. Nepoznávám čí je to tank. Uprostřed tanku sedí jiný člen posádky tanku, který objíždíme. Sedí ztrnule, je smrtelně bledý a brada se mu pohybuje, jako by něco polykal. Nepoznávám ho. Vašek je již zpět na cestě a šlape "na plyn". Uháníme do bezpečí vesnice Ghyvelde.

Přijíždíme na parkoviště poslední. Vylézám klidně z věže, vždyť jsem v bezpečí! Posádky tanků, které přijely před námi, leží na zemi, křičí a gestikulují: "Dolů, dolů!" Nevím, co se děje, ale poslechnu. Sotva jsem dopadl na zem, slyším výbuch - šrapnely! Z tanku, který přijel předposlední, vylézá telegrafista. Je již až po pás venku, ale nehýbe se. Ze středu čela mu po tváři stéká pramének krve. Je mrtev. Kryjeme se ještě asi půl hodiny.

Když ustala německá palba, hlásil jsem svému veliteli, majoru Šikovi, že tam vpředu může být v tanku ještě jeden živý voják. Vždyť se mu ta brada tak hýbala. Major Šik byl překvapen: "Tos nepoznal svého kamaráda Imru Glasela? Je mrtev." Když Imra zjistil, že ty otýpky se nepoužijí, protože se ten hlavní zákop nepřekročí, shodil je z tanku a naléhal na velitele, aby se k nám mohl připojit. Bylo mu to povoleno. Když se vracel, byl jeho tank zasažen přímou ranou námořního děla do věže. Šance jedna z miliónu! Imra, velitel tanku, jeho telegrafista a přední střelec byli okamžitě mrtví. Střelec byl vyhozen z věže a utíkal do vesnice. Totéž řidič tanku. Tak položil svůj život za vlast Imra Glasel, genius ze Žiliny. Skládali jsme spolu zkoušky z práv, politické vědy a anglického jazyka na univerzitách londýnské a cambridské. Imra byl vždy první - summa cum laude. Ale dnes Imra doživotně propadl, protože poslechl své vlastenecké srdce a ne svůj geniální mozek, aby šel dopředu, když se již nedalo nic získat.

Ukládali jsme jeho ohořelé tělo, zabalené do vojenské deky, do hrobu na vojenském hřbitově ve Francii. Slzy mi tekly po tváři. V červenci 1945 jsem se připravoval zajet do Žiliny za jeho rodiči. Potkal jsem v Praze Slováka, který se odtamtud vrátil. "Nejezdi," řekl, "na jaře 1944 MUDr. Glasel a jeho manželka byli popraveni Hlinkovými gardami v lese u Žiliny."

"Imro, svět je stále tak zlý, jako byl tehdy. Stále jsou nevinní lidé popravováni nějakými gardami. Odpočívej v pokoji." *"D.H."*

O PARAŠUTISTECH

V archivech Gestapa ve Wiesbadenu jsou tyto zajímavé informace o Heydrichovi, když ho přivezli na Bulovku v den atentátu: jeho zranění nebylo smrtelné; střepina granátu mu poškodila slezinu a protrhla bránici. Ledvina zasažena nebyla. Čeští lékaři nesměli provést nutnou operaci /ta by asi zachránila Heydrichovi život/ a čekalo se na německé lékaře Hollbauma a Dicka. Po operaci, která byla úspěšná, přijel do Prahy osobní lékař Himmlera, dr. Gebhardt. Zdravotní stav Heydrichův se po operaci natolik zlepšil, že ještě 3.6. při obědě seděl. Teprve odpoledne nastalo zhoršení a následující ráno /4. června/ Heydrich zemřel. Ani přítomnost dr. Sauerbrucha a osobního Hitlerova lékaře, dr. Morella, nepomohla. Hitler měl prohlásit, že Heydrichova smrt se rovná prohrané bitvě "v rozsahu, jaký jsme dosud neutrpěli". --Para výcvik měl také Josef Matura, který žije se svou paní Molly na Malorce. --Škoda, že plk. Šustr nezachytil ve svých pamětech podrobnosti o svém pobytu v Čunkingu, kde byl po 2 roky přidělen k vyslanci Miňovskému. Po válce byl plk. Šustr členem čs. vojenské misse v Berlíně, které velel gen. F. Dastich. --Plk. gšt. K.P. se domnívá, že odstranění Heydricha bylo plánováno po rozhodnutí vlády a nikoliv dr. Beneše samotného. Iniciativu k tomuto významnému rozhodnutí mohl mít nejspíš tehdejší ministr národní obrany v londýnské vládě Jan Masaryk, který ve styku s Angličany a jinými spojenci se dovídal, že nepovažují podzemní hnutí v okupovaném Československu za dostatečně aktivní. --Před časem jsme přinesli foto mjr. Nechanského s neznámou ženou. J. Grygar nám z Anglie napsal, že to byla Nechanského známá, která studovala jazyky /ovládala francouzštinu a italštinu/ a bydlela v Leamingtonu. --Když 24. 10. 1944 vysadila posádka Halifaxu /pilot L. Anderle, dále: B. Hájek, V. Krcha, V. Pánek, J. Tesař a F. Vaníček/ u Rožďalovic para-skupinu ANTIMONY /Závorka, Srazil, Jasínek/, zamířil pilot nad pardubické letiště, které intimně znal a během pěti okruhů /Němci omylem rozsvítili přistávací plochu/ shodil 6 bomb a "rozehrál" svých 10 kulometů na zaparkovaná letadla, ubikace, hangáry a pod. /Podobné noční operace podnikali později s modernějšími letouny typu Mosquito kanadští letci od 418. RCAF perutě, za velení W/C R. Bannocka; ti létali i nad Slovenskem. /--Podrobné informace o čs. parašutistovi Jar. Švarcovi jsou v knize E. Hymoffa "The OSS in WW2", která vyšla v r. 1972. --Karel Niemczyk nám sdělil, že F. Široký zemřel v červnu 1976, Z. Gemrot v 50. letech na rakovinu a Hanina v Sydney někdy v 60. letech. -- Pražský "Signál" přinesl ve dvou pokračováních reportáž pod názvem "Antimemorandum" z pera prof. L. Vanka-Jindry. Týká se mj. Marie Provazníkové a řady sokolských funkcionářů vězněných za války. Snaží se vyvrátit tvrzení M. Ivanova. Kpt. Pelc má ve své knize větu, že prof. Vaněk prokazatelně spolupracoval jako provokatér s Gestapem. --Gabčíka, Kubiše a další 28. 12. 41 vysadil Halifax s posádkou S/L R. Hockey-ho, který žije na odpočinku ve Skotsku. --Mjr. K. Černý viděl řadu tragických nehod při para-výcviku v Anglii, ale s vyjímkou kpt. Šedy si jména nepamatuje. --V Torontě vyšla kniha "The Parachute Ward" z pera B. J. Street-a. Popisuje zážitky kan. lékaře C. S. Dafoe /nar. 1909 v Madoc, Ont./, který byl poslán angl. SOE do Bosny, k Titovým partyzánům. Válku přežil. --Kdo má zájem o angl. znění Memoranda od M. Ivanova, 72 stran, může práci mít zasláním $ 10 na adresu: S. Berton, 38 Abingdon Rd., Roseville, NSW 2069, Australia. --Ve Washingtonu se nedávno konal sjezd amerických, anglických a francouzských parašutistů, kteří byli vycvičeni pro operaci "Jedburgh". Šlo původně o 279 mužů, kteří byli po třech shozeni v okupované záp. Evropě těsně před invází v Normandii. Na sjezd přišlo 95 veteránů a v Bílém domě je přijal pres. Reagan. --V ČSSR je sháňka po Pelcově knížce "Parašutisté v akci" a jednotlivé kapitoly putují po zájemcích jako "samizdat". --Čs. parašutistka židovské víry, Chaviva Reiková, byla poctěna poštovní známkou v Israeli. Byla s třemi muži vysazena na Slovensku 20.9.44. S dvěma z nich byla zajata Němci a všichni byli popraveni v Kremničce. Jeden člen skupiny "Amazonka" /Ch. Hermesh/ válku přežil a žije v Israeli. Po Chavivě je pojmenován také kibuc.

B. Grabovský.

OPERACE CHURCHMANN

Původně čtyřčlenná skupina byla složena z velitele, kapitána Vladimíra Hanuše, jeho zástupce, četaře Ladislava Vyskočila a dvou radistů, svobodníků Jaroslava Krska a Aloise Hladíka. Velitel skupiny absolvoval speciální výcvik již v roce 1942. O rok později prošel kursem Výsoké školy válečné v Peterborough a k účasti na operaci byl povolán z fronty u Dunkerque, kde působil ve funkci styčného důstojníka I. čs. obrněné brigády při tamním britském velitelství. Zbývající členové skupiny pocházeli, jako v předešlých případech, z řad dobrovolníků vladního vojska.

Ještě v průběhu výcviku v Anglii byla 8. února skupina stornována. Její úkol měl několik variant, vynucených vývojem událostí.

Původně byl CHURCHMANN vybrán pro posílení CARBONU v prostoru Uherské Hradiště se spojovacím a přejímacím posláním. Parašutisté byli vybaveni civilními oděvy a falešnými doklady na jména Vladimír Hertl, Ladislav Vacek, Jaroslav Kubík a Alois Havlíček. V peněžních pásech měli značnou finanční sumu v protektorátní a německé měně, US dolarech, britských librách a 50 ks diamantů. Rádiomaják EUREKA, dva rádiové komplety MK-IV, dvě pistole Colt 9 mm, náboje, spojovací plán ŠARKA tvořily výzbroj technickou, stejně jako šifrovací kniha obdobného vzoru všech skupin této poslední vlny.

Od 5. března 1945 byla skupina v pohotovosti na vyčkávací stanici STS 18 ve Stevenage u Lutonu. Původně stanovené datum vysazení změlo na 26. dubna 1945. Mezitím se zranil svah. Krsek při ukázkovém nočním cvičení a CHURCHMANN zůstala o třech mužích. Nezdá se, že by tato okolnost byla důvodem k celkové změně úkolu, k níž v té době došlo. S ohledem na celkový vývoj vojenské situace bylo od vysazení na Moravě upuštěno a 27. dubna byl CHURCHMANN orientován do prostoru západně Prahy s tím, že kpt. Hanuš a čet. Vyskočil budou vysazeni na plochu VIDLIČKA, asi 6,5 km jihozápadně Unhoště u Kladna, zatímco des. Hladík seskočí se dvěma Angličany u Chýňavy na plochu FLÉTNA. V obou případech zajišťovala celou akci Zpravodajská brigáda prostřednictvím Nechanského rádiové stanice ANNA. Byla dohodnuta i smluvená hesla. Pro Hladíka „Čarovná flétna". Hanuš s Vyskočilem měli přistát na zajištěnou plochu po avizování heslem „Drama se končí". Hladík s britskými parašutisty měl působit na předpokládané čáře dotyku s US armádou jako zpravodajec. Účast Britů byla v dalších dnech z operace vypuštěna. Hanuš s Vyskočilem měli být domácí degilní organizací (skupina ŽELEZO) dopraveni do Prahy k dispozici České národní radě s tím, že pro její jednotky budou zajišťovat a přejímat zásilky zbraní pro Prahu a dále rozšíří její spojovací možnosti, které až dosud ležely na skupině PLATINUM. Pro tento úkol měla být CHURCHMANN jako jediná do akce v uniformách čs. zahraniční armády.

První hotovost ke startu na uvedené doskokové plochy byla vyhlášena 2. května 1945, ale pro nepříznivé počasí a špatnou viditelnost nad cílem opět zrušena. Tato situace se pak opakovala denně. 7. května byla určena nová doskoková plocha na Orlanských břidlicových v Praze a seskok měl být proveden za každých okolností, což bylo též přáním parašutistů. V uvedený den byl nakonec start zrušen pro probíhající mírová jednání a operace byla definitivně odvolána 9. května 1945.

Bohuslav Grabovský

NAROZEN 19. 1. 1917 POZRAVEN ŘÍJEN 1944

/Dokončení./

Proti výsadkářům stál zkušený, krutý, bezohledný a nebezpečný státní potlačovací aparát, široce rozvětvený. Zkušenosti získával od roku 1933 v samotném Německu v bojích proti komunistům a ostatním antifašistům. Později proti odpůrcům fašismu z celé Evropy. Gestapo dovedlo rafinovanými způsoby, nelidským fyzickým i psychickým násilím vynutit ze zatčených osob přiznání a prozrazení údajů, které pak vedly k dalšímu zatýkání. Parašutisté nebyli připraveni ani na to, že se setkají s lidmi ustrašenými, zbabělými a dokonce i s udavači a konfidenty.

Skupina INTRANSITIVE byla od samého počátku pronásledována nepřízní, která nebyla zaviněna samotnou skupinou. Tím, že po seskoku přišli výsadkáři téměř o všechen uschovaný destrukční materiál, nemohli svůj úkol splnit. O přípravě atentátu na Heydricha neměl výsadek INTRANSITIVE potuchy. Proto je zastihl pohey drichovský teror nepřipravené a pouze zásluhou obětavých příslušníků odbojových skupin a domácích lidí našli záchranu a pomoc.

XVII.

Položme si nakonec otázku:

Obstál by podporučík Bohuslav Grabovský před normami, platnými pro tuto činnost? Obstál by i před normami vojenského soudu, kdyby jeho illegální činnost, jeho rozhodování a jednání bylo zkoumáno a šetřeno? Obstál by před kritickým soudem svých kamarádů — výsadkářů, kteří přežili druhou světovou válku, ať již vlivem štěstí, podivných náhod nebo díky svým schopnostem?

Velikost Bohuslava Grabovského vidíme v tom, že splnil svou občanskou a národní povinnost tím, že se zúčastnil odboje, že statečně bojoval v československé jednotce ve Francii, Vlasteneckou, jako voják, když byl požádán, aby dobrovolně odešel na třetí frontu — do vlasti. Šel, i když si byl vědom nebezpečí osobního ohrožení a možné ztráty svého života.

Nešťastím jeho bylo, že jako prostý voják byl odkázán na svého velitele, který nebyl připraven čelit nástrahám nacistického represivního aparátu. Jako řadový, důvěřivý a ukázněný voják věřil, že jeho velitel nezradí. Podlehl sebezáchovy v této složité situaci po svém zatčení, pod tlakem svého velitele a psychického nátlaku gestapa, nechtěl okamžitě ztratit život. I když byl okolnostmi přinucen, spolupracoval jen pasivně. Poznal, že nemůže překročit onu bránici, která by znamenala porušení přísahy a rovnala by se zradě. Tím, že nechtěl překročit svůj stín, tak se den po dni blížil k okamžiku, kdy neměl jiné cesty. Ten den nastal na podzim r. 1943, kdy v Malé pevnosti v Terezíně pomalu, ale jistě se blíží jeho konec. V tom je jeho hrdinství a naplnění slov přísahy.

Po zásluze si zaslouží, aby jeho památka jako vojáka trvale žila v paměti spoluobčanů. Zaslouží si, aby mu byly prokazovány všechny pocty, které náleží protifašistickým bojovníkům druhé světové války, neboť obětoval život za svobodu našeho státu. *Konec.*

V minulém čísle "Kan. Listů" jsme se zmínili, že po skončení seriálu o B. Grabovském, přineseme článek kpt. Oldřicha Pelce, nadepsaný "Operace Silver A". Autor žije v Sydney v Austrálii a vydavatel t. l. se s ním tam v listopadu m. r. sešel. Z té doby také pochází tato fotografie. Vlevo je kpt. Oldřich Pelc, člen para-skupiny FOTASH a vpravo jeho přítel kpt. Josef Svatoň, v r. 1940 velitel čety ve Francii a v Anglii velitel 3. roty zál. důstojnické školy, který žije v Orangeville, Ont. v Kanadě. Kpt. O. Pelc napsal knížku "Parašutisté v akci", která vyšla koncem r. 1987 v Edici Národní Politiky v západním Německu. Vilém Hejl tuto práci označil za stručnou kroniku statečnosti i zrady, hrdinství i zbabělosti. /Omezený počet této knížky lze objednat za $20 přes "Kan. Listy"./ Para-skupina POTASH se stanicí "Míla" -ve složení npor. Jan Bartejs, rt. Stanislav Zuvač, rt. Oldřich Pelc a čet. asp. Josef Machovský /telegrafista/ - seskočila v noci ze 4. na 5. květen 1944 u Slušovic, nedaleko Zlína. Zuvač se dostal do rukou Gestapa a neochotně mu pomáhal udržovat radiovou protihru Moldau. Dočkal se osvobození v konc. táboře Flossenburg. Ostatní členové se připojili ke skupině CARBON a k jiným podzemním skupinám. Kpt. Pelc byl po válce na MNO v oddělení pro parašutisty, které převzal po mjr. Nechanském.

PROHLÁŠENÍ RADY SVOBODNÉHO ČESKOSLOVENSKA K 20. VYROČÍ SMRTI JANA PALACHA

Dvacáté výročí smrti Jana Palacha mělo a mohlo být dnem smutku, pocty a výzvy. Tak si to přáli všichni, kdo 2. ledna tohoto roku oznámili odboru vnitřních věcí Obvodního národního výboru v Praze 1, že hodlají 15. ledna 1989 ve 14 hodin u sochy svatého Václava uctít Palachovu památku.

Dnem smutku nad osudem lidu, který již přes čtyřicet let nese na svých bedrech břemeno komunistické diktatury.

Dnem pocty za Palachovu nejvyšší oběť, jakou může mladý muž svému národu poskytnout.

A dnem výzvy, aby československý lid našel v sobě sílu ke svobodnému, důstojnému a smyslu plnému životu.

K tomuto přání se Rada svobodného Československa připojila s úctou a u vědomí, že věc, pro kterou Jan Palach zemřel, je nám všem věcí společnou.

Namísto toho se z onoho dne stal černý týden, ve kterém komunistický režim znovu odhalil svou pravou tvář. Proti důstojnosti pokorných manifestantů vyrazil v plné brutalitě své policejní moci. Proti pravdě bil hlava nehlava tvrdými obušky. Proti Palachovu jménu použil mrazivé vodomety a hřbitov s jeho hrobem obklíčil, aby nad ním nemohlo být vysloveno jedno svobodné slovo. Proti jménu T. G. Masaryka vyslal dravé psy. Do mladých nadějeplných tváří šlapal okovanou botou násilníků, kteří se vydávají za Státní bezpečnost.

Od tohoto černého týdne se neodvracíme s opovržením nad režimem, který se ve své bezmocnosti uchyluje k jediné zbrani, která mu zbývá - k nahému násilí, neboť odvrátit se od něho by znamenalo přehlédnout, co spáchal. Naopak na něj hledíme s otevřenýma očima, nikdy mu jej nezapomeneme a nedáme na něj zapomenout světu.

Tento věrolomný režim, který uprostřed svého pražského počínání podepisoval ve Vídni na „Konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě" Závěrečný dokument o lidských právech a základních svobodách, znovu potvrdil, že nikdy nepetřil mezi civilizované vlády Evropy a že mezi ně nepatří ani dnes. Musí být odsouzen za rány na těle a na duchu manifestantů na Václavském náměstí, za zneuctění památky Jana Palacha a za další poskvrnění cti Československé republiky.

Žádáme, aby na československý komunistický režim byly uvaleny mezinárodní sankce za porušování mezinárodních závazků, které na sebe vzal ve věci práv člověka a občana.

Vyzýváme všechny členy Komunistické strany Československa, aby žádali odchod celého jejího vedení, a jestliže neodejde, aby ze strany vystoupili.

Vyzýváme poslance Federálního shromáždění, aby vyslovili nedůvěru federální vládě, a jestliže neodstoupí, aby ji sesadili a zvolili novou vládu veřejného blaha, která by byla výrazem opravdové vůle našich národů.

Vyzýváme všechny občany republiky, aby ať to stojí, co to stojí, nedovolili komunistickému režimu, aby bil jejich syny a dcery, aby v nich utloukal víru a nadšení, a aby jim zase na celou generaci vzal naději, že Československá republika může být jejich vlastí, a že z ní mohou udělat republiku podle svého obrazu: nezávislou, svobodnou a demokratickou.

V New Yorku 22. ledna 1989

Rada svobodného Československa

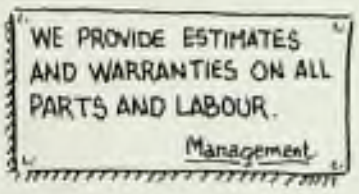
Z OKUPOVANÉHO ČESKOSLOVENSKA

"Hlas národa"/Chicago/přinesl interview,který newyorskému listu "Uncaptive Minds" poskytl dp.Václav Malý v Praze.Týká se Charty 77,kterou podepsalo původně 12 čs.kat.kněží. Signatáři jsou jednotní v obraně lidské důstojnosti a v úctě k právům jednotlivce,přes rozdíly v politických názorech. Je to hlavně zásluhou Charty 77,že dnes existuje v ČSSR na 40 nepovolených publikací a dokonce funguje 6 nezávislých sdružení občanů,jako např."Klub pacifistů Johna Lennona","České děti", "Nezávislá mírová iniciativa","Občanské hnutí za svobodu" a j.--"Mladá fronta"vydala nedávno zajímavou knihu o 240ti stranách:"100 dní na vrcholu moci",týkající se panování Němců v Čechách a na Moravě během posledních tří měsíců v roce 1941 .--V Praze zemřel malíř Alois Moravec,88.--"Svět v obrazech" přinesl tuto krátkou zprávu:"Z ČSSR by měla odejít sovětská vojska asi o síle jedné tankové divize". Je to v souvislosti s vyhlášením Gorbačeva v NY,že početní stavy sovětských vojsk ve střední a vých.Evropě budou sníženy.--Na brněnském hřbitově je pomníček s nápisem "Český herec Hugo Haas 1901-1968" a pod ním seznam jeho příbuzných,kteří za války přišli o život v Osvěčimi. Hugo H. zemřel v USA a v závěti si přál,aby jeho popel byl převezen do Brna.--Lenka Hrachová-Malečková založila v Praze "Nezávislou ekologickou skupinu",bez povolení čs.úřadů.--Ve sportovní části "MF" byla zpráva,že se v Austrálii rozvedla tenistka Hana Mandlíková,která je na 29.místě ve světovém žebříčku.--"HR" pokračuje v reportáži "Mise prezidentova bratra". Týká se činnosti Vojty Beneše v USA za 2.války,hlavně v Chicagu. Autor Jiří Jožák píše objektivně.--Nová čs.námořní loď,"Otava" byla dokončena v Číně. Staví se další 2 lodi: "Berounka" a "Sázava". --V Praze se ustavil "Čs.helsinský výbor". Vede jej dr.Jiří Hájek. --Petice s 1.000 podpisy občanů Brna žádá,aby se Třída Vítězství znovu jmenovala Masarykova.--Zámeček Strž ve Staré Huti u Dobříše dal K. Čapkovi ředitel Palivec, příb.Heleny Čapkové.

Nový Motor Vehicle Repair Act.

Lepší ochrana majitelů motorových vozidel v Ontáriu!

Majitelé aut v Ontáriu budou lépe chráněni prostřednictvím nového nařízení o opravách motorových vozidel (Motor Vehicle Repair Act).

V novém nařízení jsou zahrnuty následovné opatření:

- Opraváři musí, na požádání, předložit písemný odhad.
- Zákazníkům musí být předem oznámeno, jestli bude za odhad účtován poplatek a v jaké výšce.
- Skutečná cena opravy nemůže, bez schválení, překročit 10 procent písemného odhadu.
- Opravář musí zákazníkovi předložit všechny vymontované součástky v případě, že oprava je považována za skončenou.
- Na nové nebo opravené součástky spolu s vykonanou prací, musí být poskytnuta záruka minimálně po dobu 90 dnů nebo 5000 km. Pro mopedy a motocykly je záruční lhůta 30 dnu nebo 1500 km.
- Účtované položky musí být jasně uvedeny, dokladajíc tak cenu opravy a jaký postup byl použit při kalkulaci výsledního poplatku
- Zákazníkovi musí být předložen detailní účet, popisující práci provedenou na vozidle, namontované součástky a jejich cena, počet účtovaných pracovních hodin a podmínky záruky.

V případě, že se motorové vozidlo stane nepojízdné nebo nevyhovuje bezpečnostním předpisům, v důsledku nekvalitně provedených oprav po dobu záruky, zákazník musí vrátit vozidlo původnímu opraváři. Jestliže je nezbytné aby vozidlo bylo opraveno jiným opravářem, zákazník může vymáhat náklady původní opravy a přiměřený poplatek za odtáhnutí vozidla od původního opraváře.

Všichni auto-opraváři musí vyvěsit oznámení usměrňující stížnosti zákazníků na nejbližší úřad ministerstva (Ministry of Consumer and Commercial Relations).

TORONTO 416-963-0321;
THUNDER BAY 807-475-1641;
LONDON 519-679-7150;
WINDSOR 519-254-6413;
HAMILTON 416-521-7554;
OTTAWA 613-566-3878;
SUDBURY 705-675-4378;
PETERBOROUGH 705-743-8728

UPOZORNĚNÍ PRO OPRAVÁŘE: Opraváři, kteří se zajímají o další údaje, můžou obdržet podrobnou publikaci zahrnující všechny fakta a informace (jenom v angličtině a francouzštině) anebo se spojit s nejbližším výše uvedeným úřadem Consumer Services Bureau.

Ministry of Consumer and Commercial Relations
Ontario
William Wrye, Minister
David Peterson, Premier

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Čtyřlístek krajanů v Melbourne: zleva - Eliška Skružná z Deer Park East, Libuše Nováková z Bacchus Marsh a František Anděl s paní Helenou z Frankstonu.

Poslanec J.Nermuť /do února 48/,resident na Tasmánii,nám poslal k otištění zajímavé vzpomínky Karla Sodomky z Radčic na začátky čs.legie v Itálii za 1.války.--Manželé Jackovi /Stadionweg 190,1077 TC Amsterdam,Holland/ by rádi do Kanady. Jde o obráběče kovů a učitelku dětí.--"Severské Listy" změnily obsah a úpravu. Zajímavou publikaci pro naše lidi ve Skandinávii rediguje Otto Černý,vydavatelem je Michal Slavíček.--Náš věrný čtenář Robert Wiener oslavil v Israeli "75".--Znalec heraldiky prof.Adolf Karlovský prodělal loni v Basileji vážnou operaci,ale už se zotavuje. Poslal nám článek "Proč moravská orlice a nikoliv orel?".--Čs.Klub v Queenslandu,Austrálie, se zabývá mj.sponsorováním nově příchozích ze záp.Evropy. Předsedou Klubu je Fr.Dobiáš.--V Keni prý žije Jano Lazar. --V Anglii vyšla kniha "Pearls of Childhood" z pera Věry Cissingové.Jsou to vzpomínky vlastenecké české dívky židovské víry na své mládí v Čechách a v Anglii.--V Burnie na Tasmánii žije Václav Otáhal,býv."tankový parašutista", který uletěl s "Čmelákem" 3.5.1981,při postřiku pole kus od státních hranic.--9.12.88 oslavil dr.Karel Hrubý "65" a jeho přítel dr.Mirek Cígler "65" 27.12.88. První žije v Basileji,druhý v Melbourne.--Jitka Broučilová hledá Jardu Kyncla.--V Alice Springs,NT,žije známá parašutistka Jaruška Koreňová,nyní:Mrs.J.Vallo.--Malíř a sochař D.Šetelík oslavil v Sydney "80" v květnu 88. Dělá nám jen čest.--Vedoucím ústavu lipicánů v Piberu je nyní dr.Oulehla,přítel Boba Moravce.--Bratr Ládi Kouřima z Oakville, Adolf, se usadil na Mountain Peak,nedaleko Melbourne. Pochází ze Skuhrova nad Bělou. Lanovku postavil krajan Hájek.--Jana Wendtová působí na veřejné mínění jako rozhlasová a tisková komentátorka v Sydney.--KC hledá Jitku Fridrichovou.--Slyšeli jste,že na N.Zélandě je česká vesnice PUHOT?--V Christchurch působí Milan Kavale s paní Slávkou.--Josef Bouček hledá Albína Pastora ze Sobědruh u Teplic.--Jaroslav Drobný /vítěz Wimbledonu/ má adresu:23 Kenilworth Court,Lower Richmond Rd.,London SW15, England.--Mirek Kolář s přáteli začal v Mnichově vydávat nový časopis "6.pád Magazín",pro českou a slovenskou mládež v emigraci. Adresa v red.t.l.--Zajímavá je nová kniha serie dr.M.Cíglera "Americans in Australia",163 stran.-- Bohdan Mikolášek vydal novou LP desku "Znovu",jarní a podzimní písničky z let šedesátých. Adresa:8112 Otelfingen, Switzerland.--Dennis Žižka,zást.ředitele čs.oddělení RFE, oslavil "65".--Zd.Mlynář,t.č ve Vídni,prý o sobě napsal, že je po Trockém nejvyšším kom.funkcionářem,který odešel do exilu.--Číšník Jiří Smetana by rád z NSR do Kanady.

DOMÁCÍ UZENINY
*
EVROPSKÉ LAHŮDKY

PARKLAND
MEAT PRODUCTS
IUA
ŠANDA

2216 BLOOR WEST (u Runnymede)

TORONTO, ONT. M6S 1N4 TEL: 766-8338

Máme také houskové knedlíky.

NAŠI V USA

Dirigent Zdeněk Mácal,rodák z Brna, má úspěchy v záp.Evropě i v USA. Je populární zvláště v Chicagu,kde dirigoval s úspěchem Smetanovu "Mou vlast".--Šéf film.společnosti v Las Vegas,Nevada,p.Jaroš, nám poslal pozdrav z Londýna,kde filmuje "něco zajímavého".--Tajemníkem čs.kat.misie v Los Angeles je p.Bohumil Korbář. Duchovní správce D.Colankin se vede znamenitě,jak dosvědčuje poslední číslo "Věstníku". Jeho působnost sahá i do S.Franciska a do San Diega.--V.N.Duben nám poslal k otištění zajímavý článek "Sir Wm.Stephenson:Was he really Intrepid?".--Jan Kuncíř vydal nové číslo polit.revue "The Ambassador".--Dr.Zd.Hruban děkuje všem krajanům,kteří mu pro Archív Čechů a Slováků při University of Chicago posílají noviny,knihy,brožury,památníky,programy a prohlášení. Jeho adresa:ZH, 1460 East 56th St.,Chicago,IL. 60637,USA.--Dr.Miloš Halouzka,resident Laguna Hills, CA.,se domnívá,že všichni krajané a exulanti by měli pomáhat Radě svob.Československa při plnění jejího poslání.--Sjezd Čs.sociální demokracie se koná v Heidelbergu, NSR, ve dnech 9.až 11.června 89. Ubytování a plnou pensi na jednu osobu /199 DM/ zajistí pro členy Zemské organizace v USA:Č.Ješina,3648 N.Vermont St.,Arlington,VA 22207,USA. Předsedou Čs.sociální demokracie je dr.Vilém Bernard,resident Anglie.-- Helena Fišerová-Horská by se s rodinou ráda přestěhovala z USA do Kanady,vzhledem k své znamenité znalosti francouzštiny.--Přehled ubytovacích možností pro seniory /lidé nad 55/ kdekoliv ve svob.světě pošle:ELDERHOSTELS,80 Boylston St.,Boston,MA 02116, USA.--Novinář Vladimír Kříž /usazený v S.Francisku/ je na studijní cestě v Peru.Točí tam barevný film.--Vojtěch Malášek si lebedí v příjemném prostředí na Havaji,specificky v osadě Kamuela. Jeho otec sloužil za 2.války ve Svobodově jednotce.--Mluvčí Rady svob.ČSR /M.Povolný,M.Kvetko,Š.Papánek a Vlad.Kabeš/ měli porady na americkém ministerstvu zahraničí ve Washingtonu. Předložili také pres.Bushovi Memorandum o 14ti bodech.--V Dallas,TX bude 18.3.89 "Slavic Folk Arts Festival",hlavně zásluhou S.Křižanové.--Diskuse o knize Marie Provazníkové "To byl Sokol" pokračuje v časopisu "Čs.Sokol v zahraničí" a v jiných krajanských a exilových listech.--Dr.Josef Čada napsal pro "Hlas národa".Chicago,zajímavou studii "Charlotta Masaryková"--Paulina Pořízková se nyní stala známou film.hvězdou díky filmu"Her Alibi",kde hraje s Tom Selleck-em.--Na Stanford University učí češtinu paní Hanzalová. Na katedře polit.věd působí prof.Jan Tříska.--Prof.Ivana Sviták zajímá okolnost,že sov.agent Philby,který byl v r.1948 ve vedení angl.zpravodajské služby, mohl Sovětům vyzradit plány Jana Masaryka o odchod do zahraničí. V této souvislosti by byla zajímavá výpověď dr.Michala Štěpánka-Štemra,který žije v NSR. /Štěpánek byl tisk.tajemníkem gen.Svobody./--Liba Drobílková děkuje i touto cestou všem,kteří si ponechali a zaplatili vánoční pohlednice vydané Nár.radou žen svob.Československa. Autorem lístků byl ak.malíř Kamil Kubík. Z výtěžku akce se pomáhá nemocným čs.uprchlíkům a rodinám s dětmi v lágrech v Rakousku,v Itálii a v záp.Německu.--Brankář fotb.klubu Čechie Karlín a brankář hok.klubu LTC Praha,internacionál Jirka Tesař,oslaví 28.března 89 své 70.narozeniny v USA, přesně:v Minneapolis,Minnessota.--Studii o Karpato-Rusínech "Our people" vydal nedávno prof.P.Magocsi. Knihu o 175 stranách a s 86ti fotografiemi lze objednat za $20 na adrese:Carpatho-Rusyn Research Centre, 355 Delano Place,Fairview,NJ 07022,USA.--Nový pokladník SVU,Lad.Dolanský,napsal ve "Zprávách SVU",že v USA má těžkosti ukládat šeky v jiné než am.měně. Někdy se stává,že bankovní poplatky převyšují hodnotu cizího šeku [illegible] je posílat am.dolary v hotovosti,ale doporučeným dopisem.--Vynik[illegible] cestopis Miloše Ondráčka "Austrálie -země neznámá",který vyšel v "Hlasu národa". --Vlad.Kříž se těší,že mu v Torontě vydají knihu "Neobyčejné cesty".--Chládkovi jsou spokojeni v Palm Springs,CA. /Kdo by nebyl?/

Dvojnásobná mistryně světa v krasobruslení, Aja Vrzáňová-Zanová, stále pracuje pro ICE CAPADES a cestuje po svobodném světě. Zarmoutilo nás,že její manžel - pan Steindler - před časem zemřel. /Snímek z archívu Čs.sportovců v zahraničí,ref. Zdeněk Pražák./

HODLÁTE-LI KOUPIT NEBO PRODAT
DŮM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI..
obraťte se s důvěrou na
GEORGE J. B. DANES
Family Trust Corporation Realtor
Tel.439-1660 /anglicky/
266-1659 /česky/